

EXPEDICE

OHŘE

84

MEMORIÁL ROALDA AMUNDSENA

Napsal a zaznamenal : Josef Havel + Miroslav Prokeš

Kresby: Miroslav Prokeš

Foto: Vladimír Malý + Internet

Cenzura: Jiří Vacátko – politicko výchovný pracovník

©1984

Upravil pro tisk: Vladimír Malý © 1999

Funkce a evidenční čísla členů výpravy:

1. Jiří Pitl – kapitán e.č. 11
2. Karel Hyka – lodní důstojník e.č. 26
3. Jiří Vacátko – politicko výchovný pracovník e.č. 37
4. Josef Havel – pokladník + lékař e.č. 48
5. Ladislav Soudil – referent přes počasí e.č. 512
6. Lubomír Čech – technický vedoucí e.č. 611
7. Václav Hybler – vedoucí pro styk s nepřijemnými lidmi e.č. 710
8. Lubomír Hošek – spojový referent e.č. 89
9. Vladimír Malý – dokumentarista e.č. 95
10. Miroslav Prokeš – psycholog + kulturní referent e.č. 104
11. Jan Schovánek – sportovní referent e.č. 131
12. Luboš Soudil – trafikant e.č. 153
13. Miroslav Mečír referent pro styk e.č. 188
14. Jaroslav Bárta – zásobovatel e.č. 199

ČLENSKÝ
PRŮKAZ

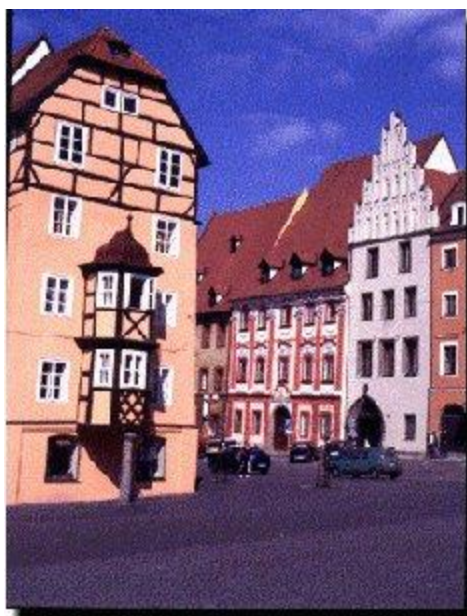

Neděle 1.7.1984

Jako každý rok po přispění z fondu Maškarního bálu, který byl zase velice úspěšný odjíždí expedice na již pátý sjezd a to řeku **OHŘE**.

Vyjíždíme tradičně skoro kompletní ze semilského nádraží a to ráno v 6,30. Odpadá prohlídka Prahy a i návštěva nádražní restaurace. Psycholog velice vážně napomíná na e.č. 188, který laškuje s mladou dámou. Když psycholog zachrání dámu od dotírajícího člena expedice a má úspěch vylije této dámě pivo do klína. E.č. 104 má červené i brýle. Po několikáté omluvě se dozví, že je promovaná psycholožka a dochází k výměně zkušeností. Dáma jede z dovolenou Baltického moře a je rozčílená, že tam bylo pouze 5 – 10 °C.

E.č. 611 navazuje známost se slečnou Alenkou, s kterou chce jet na bramborovou brigádu. Slečna Alenka mu bohužel uteče s čundráky. Jedeme expresem PRAG –PARIS a na naší konečné v Chebu dochází k incidentu mezi e,č, 104 (Mengele 83) a e.č. 26 (Mengele 80). Tento souboj nás trochu zdržel, Příslušníci nás díky zdržení nechťejí pustit z nádraží. Provádí se zde celní kontrola, která trvá 2 hodiny. Jelikož tropíme veliký rozruch, tak nás odvedou stranou, přes kanceláře až do nádražního vestibulu. Zde se nás ujímá velice tlustá pomocnice VB a vypráví nám příběhy ze své bohaté praxe. Zvláště e.č. 188 (představuje se jako syn rež. Podskalského) je jejími příběhy unesen. Kladem této akce je půjčení nádražních vozíků, kterými se nám podaří odvést bagáž a lodě k řece Ohři. Při odvozu lodí se nám ztrácí dvojice Pitl + Čech. Marně se snažíme najít tuto dvojici + Schováňka, který hrál v K. Varech golf. Čech se náhodou najde. Celé odpoledne pročešáváme Cheb, navštěvujeme i cikánskou kolonii, ale marně. *Výrazného úspěchu na náměstí v Chebu dosahuje č. 104. Fotografuje mladé „Majonetky“ a je díky svému šarmu považován za reportéra MLADÉHO SVĚTA, čehož využije a získá pro populární týdeník interview od zmíněných děvčat, studentek 2. ročníku gymnázia a zdravotní školy, členek tanečního kroužku LŠU v Chebu, Majky a Aleny.*

Při hledání ztracených synů upadne e.č. 199 (háček Míry Prokše). Upadne na náměstí Jiřího z Poděbrad, kde právě

OSTUDNÝ PÁD HAČKA PRAVIDLA „KESON“
NA CHEBSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAVÉ POLEDNE

končí přehlídka folklorních skupin.

Když to e.č. 104 vidí, kleká na zem a říká „Pane bože, tohle by mi Bohouš neudělal“. Večer 21,30 konečně jsme kompletní a můžeme si postavit stany. E.č. 199 si po parakotoulu chce napravit reputaci a marně psychologa láká na první projížďku. Dvojice Schovánek mečů si dávají umělecké jméno FAFEK – SOLAN a nechtějí stavět stan a snaží se najít náhradní ubytování. Nepříjemným člověkem se stal většinou hlasů č.26.

V předvečer startu na OHŘI

Pondělí 2.7.1984

Cesta vlakem proběhla za slunečného počasí, ale ráno když jde organizovaná skupina do Chebu začíná pršet a proto navštívujeme restauraci. Psycholog kupuje svému háčkovi helmu typ SSSR. Jelikož se tentokrát v Chebu nikdo neztratil vyjíždíme za deště na první kilometry po řece Ohři.

Zakotvujeme u nádražní restaurace v Tršnici a navštívujeme restauraci 5. cenové skupiny. Zde několik členů jde se podívat na vulkanickou činnost okolí Tršnice.

Poznámka odborníka:

Vážení přátelé – asi 5 km od Tršnice je skutečně rozsáhlé rašelinště „SOOS“ (Hůrka). Jde o oblast doznívajícího třetihorního – neogénního vulkanismu vázaného na oblast podkrušnohorského zlomu, kde vznikla rozsáhlá deprese – jezerní pánev postupně zarůstající rašelinou. V místech kde komunikuje s povrchem hlubinný zlom, vystupují na povrch výrony kysl. Uhličitého, tvořící v bahnitém terénu drobné krátery – mofety. V těchto podmínkách vegetují mikroskopické organizmy – rozsivky, jejich křemičité schránky za statisíce let vytvořily mocné vrstvy, které jsou v současnosti těženy. Toto všechno mohli účastníci výpravy na Ohři shlédnout. Kromě několika málo jedinců postižených zájmem o přírodu ostatní většina plodně trávil čas v nádražní restauraci V. cenové skupiny.

Soutěž o nejkomichtějšího háčka vyhrál s převahou kolega Bárta !

Po dvouhodinovém čekání nás přišla navštívit labutí rodina. Zvláště labuťák je velice žravý a žere z ruky. Dokonce i d'ábelské toasty, které ale musí zapíjet. Několikrát e.č. 188 štípl do ruky, za což dostal od Míry nafackováno. To ho rozčílilo a po této inzultaci napadl loď Čech Malý a zvláště se mu zalíbil Hyka, který se musel bránit pádlem.

Po ujetí asi 5 km přišel těžší úsek,

který nezvládla dvojice Hyka Hošek a nahlásili mezi větve ponor. Po projetí tohoto úseku na klidné vodě přihlásili se do ČPS FAFEK – SOLAN.

Obrázky zachycují přípravu ke startu v Chebu.

První metry na Ohři

Někteří členové tento úsek přenesli a jeli jinou trasou i když ponornou trasu jeli úspěšně i pionýři.

Po ujetí asi 20km zakotvujeme v Kynšperku u jezu, kde je velice moc bahna. Po postavení stanů se jdeme občerstvit do restaurace „U kašny“ a někteří navštíví lepší restauraci „Hvězda“, kde většina hostů je krimi, nebo cikánského původu. Většinou se sejdeme v lepší restauraci kde e.č. 131 se nabízí jedné lepší

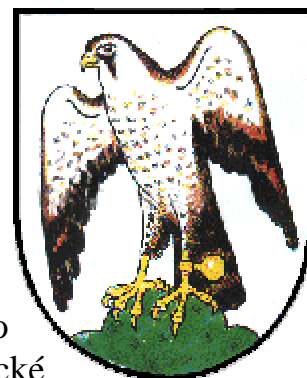

dámě, že ji vytrhne zuby. Když chceme odejít začíná silná bouřka a tak jsme nuceni navštívit noční podnik nahoře, kde je jedna dáma a jeden poručík ČSLA. Až v hodinu se vracíme do tábořiště, kde Hošek peskuje svého kolegu z lodi, že neuklidil pádlo a rušník slovy „To by ani poslední nána neudělala“.

Úterý 3.7.1984

Opět nepěkné deštivé a studené počasí. Jdeme se nasnídat do Kynšperku, kde je nám na plakátě nabízena návštěva vinárny „Hvězda“. Zábava – tanec – dobrá pohoda, vždy od 20 hodin !!!

Za deště vyjíždíme asi v 10 hodin a jedeme až k Tisové, kde nás vítá elektrárna a veliká továrna na igelit, která je cítit ještě mnoho kilometrů. Zde projede extrémní úsek sólo Mečtř, který je stále pod silným dopingem. Před jezem kde utonulo 13 osob zakotvujeme a jdeme se ohřát do restaurace „Český dům v Sokolově. Zde se nás ujímá velice schopná paní a po útrapách z Ohře se máme jako v RÁJI. Zde někteří členové se snaží pískat znělku politické písně a e.č. 131 trénuje píseň „Kopni do tý bedny“. Venku stále prší a vůbec se nám nechce odejít.

Když asi na 15 minut přestalo pršet tak vyjíždíme. Snažíme se doplout do Lokte a až v 19 hodin se nám podařilo do LOKTE dorazit. Bylo 4 °C, vítr a déšť a někteří členové už mleli z posledního. Chyběli zde již jenom ledové kry. Zde byla tato expedice nazvána memoriál „Roalda Amundsena“. Dělá nám potíže postavení stanů a všichni i psycholog utíkáme do restaurace. Zde jsme až do uzavírací hodiny a do stanů se nám vůbec nechce.

Středa 4.července 1984

Opět prší a je velice málo nad nulou. Tuto situaci již nezvládla dvojice Malý Hyka a jelikož nejsou zcela zdraví, tak ještě dopoledne odjíždí domů.

Pijeme v místní špelunce jenom grog a doslova nás šokuje i rozesměje zpráva o počasí v Rudém Právu „Přízemní mrazíky, sněžení, v Tatrách laviny“. Ještě si prohlížíme místní kulturní památky, které jsou ve strašném stavu a hlavně hrad LOKET. (velký jak Hradčany) který je uzavřen a opravují ho dva lidi.

Přes nevlídné počasí vyjíždíme a zakotvujeme poblíž nádraží v Karlových Varech. Zde se jednomyslně shodujeme sjezd ukončit a to i přes ujetí necelé poloviny plánované cesty.

Pozn. psychologa:

Informace není zcela přesná – SOLAN a psycholog se zdrželi hlasování !

Ve veliké rychlosti dáme lodi na nádraží do úschovny a jdeme se ubytovat do hotelů Jizera. Nikdo nechce vodu ani vidět a tak se věnujeme raději lázním.

Až sem dopsal své líčení oficiální kronikář výpravy !

Popis pobytu v K.V. a cesta domů jak ji viděl psycholog:

hodinách.

Světznámým lázním se skupina od odpoledního přistání ve středu 4. července vskutku odpovědně věnovala.

K večeru to byla procházka lázeňskou čtvrtí s prohlídkou Termalu, občerstvením v restauraci Budvarka, exkurse okolo hotelu Pupp – Moskva atd. Návrat do podkroví hotelu Jizera byl v pozdních večerních

Čtvrtek 5.července 1984

Ráno nejdříve vydatné občerstvení v automatu Vindobona. Nedorozumění vyvolal č.611 – technický vedoucí, který u pultu s teplými obědy neústupně žádal „uzenou hrolku“ za 9,50 Kč. Personálem byl považován za chlápěného valutového cizince a odkázán na hotely Termál, Pupp, případně jiné noční podniky.

Po obědě se organizovaná skupina vydala na golfové hřiště. Chyběl pouze FAFEK (131), který se skupinou v Karl. Varech komunikoval minimálně a vyhledával společnost sobě rovných horních 10 000, šejků a valutových magnátů, filmových hvězd, zasloužilých umělců a bossů mafie.

Na golfovém hřišti po krátké prohlídce proběhla přátelská, neformální beseda v klubovně, během níž tvrdě usnul háček plavidla Keson, který již několik dní za sebou v degustaci nápojů překračoval hranice lidských možností a stal se tak suverénním championem výpravy.

Při zpáteční cestě expedice autobusem MHD KV se podařilo Solanovi (č.188) polít vínem z láhve sveřepě se tvářící přísnou paní více než středních let, které se potom nejméně 7 stanic vytrvale omlouval. Náš výstup z autobusu u hotelu Termal zřejmě tato žena považovala za vysvobození a dlouho děkovala Bohu.

Odpoledně jsme strávili koupáním v bazénu Termalu. Na tabulce nad bazénem bylo napsáno:

Temperatur :

Luft = 11 °C

Vasser = 28 °C

Danke schön !

Koupání nás znamenitě osvěžilo a s večerem jsme s chutí vyrazili do lázeňské čtvrti. Skupina příjemně poseděla v restauraci Budvarka a posléze přešla do jakési vinárny situované do 1. poschodí v blízkosti Budvarky, Tam pomýlený Solan chtěl projít stěnou tvořenou zrcadly. Situaci vzniklou urážlivým oslovením personálu háčkem Kesonu zachránil Solan – Měča a tak mohla

skupina posedět ještě po uzavírací hodině a posléze odejít důstojně. Nicméně cestou po schodišti č.104 vypadla z kabátu vinná sklenice.

Na ulici před večerním podnikem se skupině zželelo ubohého uvázaného pejska. Účastníci jej nazvali Fafíkem a odvedli s sebou. Cestou potkali starší manželský pár, který psa poznal a prohlásil že je tento Fafík-Rezík téměř každou noc ukraden, ale že nám to nemají za zlý, že se ten pes ráno vrátí sám k majiteli. Tak se také ráno skutečně stalo.

Ovšem ještě večer se podařil háčku lodi Keson společně s hvězdou expedice Solanem (č.188), který je ne bezdůvodně referentem pro styk, zajímavý objev: Ve velikém kontejneru před hotelem Jizera objevili značné množství kabelek, tašek a brašen zcela zánovních.

Tyto tašky potom účastníci na další cestě nezištně rozdávali sympatickým lidem.

Pátek 6.7.1984

V 11,30 odjezd autobusem do Prahy. V autobuse opět kralovalo duo Fafek – Solan a háček Kesonu. Bylo zkomponováno a zpíváno několik písniček, dnes již bohužel zapomenutých.

Na Florenci podaroval háček a taškář Jarda B spěchající občany posledními zbylými taškami.

Při krátké tradiční návštěvě restaurace u Pinkasů se nechali někteří členové vyfotografovat s vypůjčenou koženou čelenkou.

Na nádraží PRAHA STŘED v 17,30 vypuklo menší nedorozumění s průvodčím vlaku, Skupině se jej dlouho nedařilo přesvědčit, že háček psychologa a lodi Keson je osobou způsobilou přepravy ve vlaku ČSD. Nakonec přece jen organizovaná skupina odjela z Prahy doprovázená dvěma čistokrevnými stájovými pinči a ve zdraví dorazila do Semil, kde důstojně zakončila expedici OHŘE 1984.

Celá expedice byla perfektně zdokumentována – jednak formou ilustrované kroniky, černobílých snímků, seriálu barevných diapositivů a černobílého reportážního filmu formátu 8 mm.

Pozn. psychologa:

Před dalšími expedicemi doporučuji účastníkům prostudovat tuto literaturu:

Profesorka Ilona Moudrá-Slušná: Démon alkohol.

Docent Skála: Jak zvítězit sám nad sebou.

Mudr. Novák: 100 nocí na záchytce.

Ing. Lakatoš: Alkoholismus jako ekonomický problém

Vladimír Kamenický: Jak jsem se stal hovadem

Docent Prošek: Utrpení zadákovo – nakl. ACADEMIA – Praha 1984